

Παναγιώτης Πάνου

Υποστράτηγος (ΠΒ)

Πρόεδρος Ένωσης Στελεχών Ενόπλων

Δυνάμεων και Σωμάτων Ασφαλείας

Φεβρουάριος 2002

Aπό μικρό παιδί γνωρίζω τον Πτέραρχο Κωνσταντίνο Δαβάκη. Τον έβλεπα ως Σμήναρχο, μέσα σε ένα τζιπ της Αεροπορίας, να διασχίζει τον κεντρικότερο δρόμο της Καλλιθέας, την οδό Δαβάκη και σε κάθε γωνία να τον σταματούν απλοί κάτοικοι της περιοχής, είτε για να τον χαιρετήσουν, είτε για να του ζητήσουν κάποια εξυπηρέτηση. Ακόμη και οι ιερείς της περιοχής μας, τον πλησίαζαν και του ζητούσαν τη Μουσική της Αεροπορίας, για τις διάφορες θρησκευτικές εκδηλώσεις τους ή κάποια άλλη μικροεξυπηρέτηση. Και εκείνος μέσα από την ωραία του Στολή, με το στήθος γεμάτο παράσημα, κατέβαινε αγόγγυστα από το αυτοκίνητο, χαμογελούσε καλοκάγαθα, χαιρετούσε εγκάρδια και μάζευε τα δεκάδες κάθε φορά χαρτάκια με τα αιτήματα γνωστών και αγνώστων Καλλιθεατών. Ποτέ δεν διαπίστωσα να κάνει αυτός ο άνθρωπος διάκριση. Ποτέ δεν σκέφθηκε, αν αυτοί που του ζητούσαν κάτι, ήσαν Δεξιοί, Αριστεροί, Κεντρώοι, μαύροι ή λευκοί.

Βλέποντας αυτόν τον Αξιωματικό, που ελατρεύετο κυριολεκτικά από τους συνανθρώπους μας, άναψε μέσα μου η φλόγα της αγάπης προς τις Ένοπλες Δυνάμεις. Ήτσι έδωσα εξετάσεις στη Σχολή των Ευελπίδων και έγινα Αξιωματικός του Στρατού Ξηράς.

Ως Εύελπις, τους θερινούς μήνες, πηγαίναμε για ασκήσεις στις Κεχριές Κορινθίας μαζί με τους Ικαρούς, για σύσφιξη σχέσεων μεταξύ των φοιτητών των Σχολών και κοινή Στρατιωτική Εκπαίδευση. Εκεί γνώρισα τον Ίκαρο υιό του Πτέραρχου Κων/νου Δαβάκη, Γιώργο, που έκτοτε γίναμε και παραμένουμε μέχρι σήμερα φίλοι.

Στις Κεχριές, ως Εύελπις πλέον, ξανασυνάντησα τον Κων/νο Δαβάκη, όταν μία ημέρα με τη σύζυγό του, ήλθαν να επισκεφθούν τον Ίκαρο υιό τους. Εντυπωσιάστηκα από την υποδοχή που του επεφύλαξε ο τότε Διοικητής της Σχολής των Ευελπίδων, Υποστράτηγος Διονύσιος Αρμπούζης. Αν και παλαιότερος ο Στρατηγός, τον ξενάγησε ο ίδιος προσωπικά στις εγκαταστάσεις του στρατοπέδου, έφαγαν το μεσημέρι μαζί και μετά την αποχώρησή του, σε συνάθροιση Αξιωματικών και μαθητών της Σχολής των Ευελπίδων και της Σχολής των Ικάρων, μετα-

ξύτων άλλων, έπλεξε το εγκώμιο του επισκέπτη του, Κωνσταντίνου Δαβάκη. Ο Πτέραρχος που συνόδευα σήμερα, είπε ο Στρατηγός, είναι ένας μεγάλος ηγέτης, μία στρατιωτική ιδιοφυΐα, ένας αξιωματικός προικισμένος με αυστηρή αντίληψη του καθήκοντος. Πρόκειται για διεθνούς φήμης Αξιωματικό, αφού όταν υπηρετούσαμε στο ΝΑΤΟ, στο Παρίσι, Συνταγματάρχης εγώ και Σμήναρχος εκείνος, σε επίσκεψη του τότε Πρωθυπουργού της Ελλάδος Κωνσταντίνου Καραμανλή, του Υπουργού Εθνικής Αμύνης Αριστ. Πρωτοπαπαδάκη και του Αρχηγού ΓΕΕΘΑ Στρατηγού Κ. Δόβα, ο Αρχηγός του ΝΑΤΟ Αμερικανός Πτέραρχος Λώρις Νόρσταντ, για το μοναδικό Έλληνα Αξιωματικό που αναφέρθηκε στη δημόσια προσφώνησή του και για τον ηρωισμό του επί των Πεδίων των Μαχών, ήταν για τον σημερινό μας επισκέπτη, τον Πτέραρχο Κ. Δαβάκη. Από προσωπική μου δε εμπειρία, σας δηλώνω απερίφραστα, ότι πρόκειται για Άνθρωπο και Αξιωματικό με πολύ μεγάλο προσωπικό θάρρος και ιδιαίτερη ευαισθησία στο Έθνος, το Κράτος, την Κοινωνία, τις Ένοπλες Δυνάμεις.

Αυτά όλα που είπε ο Διοικητής μου, με εντυπωσίασαν ακόμη περισσότερο και με έκαναν να αισθανθώ ακόμη πιο υπερήφανος, γιατί από μικρός είχα την τύχη να γνωρίσω αυτόν τον μεγάλο Άνθρωπο και λαμπρό Αξιωματικό.

Από τη μετέπειτα σταδιοδρομία μου στον Ελληνικό Στρατό, όλα αυτά τα χρόνια που συνεργαζόμουνα και με Αξιωματικούς της Πολεμικής Αεροπορίας, αλλά και αργότερα ως Πρόεδρος της «Ένωσης Στελεχών Ενόπλων Δυνάμεων και Σωμάτων Ασφαλείας», ακόμη δε μέχρι και πριν λίγους μήνες που υπηρετούσα στη Νομαρχία Δυτικής Αττικής ως Διευθυντής ΠΣΕΑ, μόνο διθυράμβους άκουγα και ακούω γι' αυτόν τον άνθρωπο.

Συμπερασματικά, κατηγορηματικά καταθέτω ότι, ο Πτέραρχος Κωνσταντίνος Δαβάκης κατατάσσεται στους μεγάλους άνδρες της νεώτερης στρατιωτικής Ιστορίας μας και αυτό γιατί είχε πάντοτε υψηλό βαθμό και ποικιλία επιρροής, τόσο στη δική του όσο και στις επόμενες γενεές. Έπαιξε διαφορετικούς ρόλους με πολυεδρική μορφή, καθρεπτίζοντας τα χαρακτηριστικά της Ελληνικής Κοινωνίας και των Ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων. Η ιδιαίτερη ικανότητά του στην ανάληψη διαφορετικών εθνικών ρόλων, του επέτρεψε να ασκεί ισχυρή επιρροή στους σύγχρονούς του Έλληνες πολιτικούς και στρατιωτικούς ηγέτες. Βοήθησε καταλυτικά στην ανόρθωση της Πολεμικής Αεροπορίας.

Ένωσε όλες τις κατά καιρούς αντίτιθέμενες τάσεις, εξασφάλισε την ασφάλεια των αεροδρομίων και του ανθρώπινου δυναμικού της Πολεμικής και της Πολιτικής Αεροπορίας. Αγωνίστηκε σε όλη τη ζωή για ένα ευγενικό όραμα. Το μεγαλείο της Ελλάδος, την αξιοπρέπεια των Ελλήνων και το κύρος των Ενόπλων Δυνάμεων.

Δεν είναι καθόλου τυχαίο εξάλλου, ότι πέραν των πολυαρίθμων παρασήμων, μεταλλίων και τιμητικών διακρίσεων που του έχουν απονεμηθεί για πράξεις του, είτε στο Πεδίο της Μάχης, είτε σε Ειρηνική περίοδο, που υπερβαίνουν κατά πολύ το καλώς εννοούμενο καθήκον, Ελληνικές και Ξένες Προσωπικότητες ίδρυσαν δύο Ιδρύματα που φέρουν το όνομά του, το «Διεθνές Ίδρυμα Προαγωγής Ευρωαμερικανικών Σχέσεων, Πτέραρχοι Λώρις Νόρσταντ και Κωνσταντίνος Δαβάκης» και την «Ακαδημία Πολέμου και Διπλωματίας Πτέραρχος Κωνσταντίνος Δαβάκης». Τέτοια περιστατικά διεθνούς αναγνωρισμότητας σπανίζουν στην εποχή μας, εμείς δε ως Έλληνες, ως Αξιωματικοί και ως Επιστήμονες, είμαστε ιδιαίτερα υπερήφανοι, που γνωριστήκαμε με μία τέτοια Διεθνούς Φήμης Προσωπικότητα. Γινόμαστε δε ακόμη πιο υπερήφανοι, όταν αυτή η προσωπικότητα, μας τιμούσε και μας περιέβαλε με εκτίμηση και αγάπη.